

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Jana Marešová (Kulturní studia)

Název práce: *To* Stephena Kinga a jeho filmová zpracování

Vedoucí práce: Mgr. David Skalický, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Předložená bakalářská práce se zabývá románem Stephena Kinga *To* a jeho dvěma filmovými adaptacemi (z roku 1990, režie Tommy Lee Wallace, a z r. 2017, režie Andrés Muschietti). Metodologickým východiskem byla autorce práce literární a filmová naratologie a texty tematizující problematiku filmové adaptace literární předlohy, jejím cílem pak reflektovat obecně možnosti a limity budování hororového vyprávění jednak literárními, jednak filmovými prostředky i konkrétní způsob, jímž tak činí King ve svém románu a filmoví tvůrci v jeho adaptacích (viz zadání práce).

V první části je krátce, pro potřeby práce však postačujícím způsobem představen žánr hororu, jedna strana je též věnována samotnému Stephenu Kingovi. Autorka zde poměrně zdařile vyzdvihuje to podstatné, slibné pro další její úvahy je především to, že si uvědomuje roli, kterou při budování napětí a strachu hrají takové „formální“ prostředky, jako je kompozice, osvětlení, hudba, práce s kamerou atp. Její výklad je však trochu chaotický, přeskakující od toho, jakým způsobem lze navodit onen strach a děs charakteristický pro horor, k typologii a počátkům hororu a zase zpátky. Z odborné literatury věnované hororu najdeme v práci sborník *Strach a hrôza: Podoby hororového žánru* a lze jen litovat, že vyjma této publikace nečerpá autorka rovněž např. z knihy Noëla Carrola *The Philosophy of Horror*.

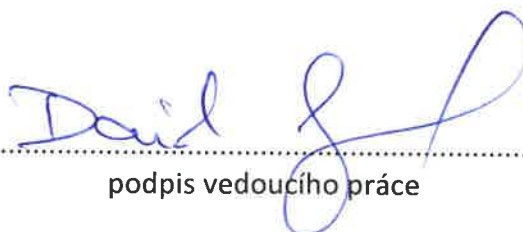
Co se týká následujícího tématu, které představuje (otázky filmové adaptace literární předlohy), může se autorka ve svém výkladu opřít přeci jen o lepší znalost odborné literatury (viz Použité zdroje).

Jádrem práce je komparativní analýza Kingova románu a jeho dvou filmových adaptací. Největší pozornost je přitom věnována hlavním postavám, výrazně menší pak dalším narativním kategoriím (vyprávění, času či prostoru). Bohužel se nedočkáme toho, v co jsme doufali ještě po přečtení kapitoly „Příběh“ – až na výjimky autorka nevěnuje žádnou pozornost takovým složkám filmového vyprávění, jako je hudba, osvětlení, střih či práce s kamerou. Nežřídka také zapomíná reflektovat způsob, jakým je v jednotlivých zkoumaných dílech budováno ono napětí a strach. Výklad je místy chaotický a nepromyšlený – např. jeden z klíčových pojmů filmové poetiky *mizanscéna* je vyložen téměř na poslední straně práce (s. 46), anachronické vyprávění je pojmenovááno různými termíny (prolepse a analepse na s. 18, flashback a flashforward na s. 43) atp.

Po jazykové a formální stránce je práce až na drobná přehlednutí v pořádku, citační praxe je náležitá. Co se však týče obsahové stránky, je patrné, že byla psána poměrně narychlo, a proto jí chybí větší míra promyšlenosti, důslednosti a pečlivosti, kterou by bylo lze jen od bakalářské práce očekávat.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 27. 8. 2018

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------